

Inkluderende læringsmiljøer. - Barn /voksen fællesskaber

- Udviklingspsykologien har været temmelig dominerende i institutionsverden i mange år. I psykologiens verden er det individet selv som er omdrejningspunktet. Individets udvikling til menneske. Barnet som det tomme kar, der først er et rigtigt menneske, når karret er fuldt. Det er den voksne der fylder karret og det er den voksne der bestemmer, hvad der er godt for barnet at få fyldt på. Den voksne/pædagogen ved bedre og har sandheden om det gode liv.

Men har vi det? Har forældrene? Har barnet selv?

I en Inkluderende pædagogik skal vi have fat i filosofiens verden. Pædagogik som vejledning af mennesket i livet, hører helt naturligt til under filosofien. "Opdragelseskunst" - "Personlig dannelse". Pædagogikken skal tage afsæt i barneperspektivet, vi skal lærer at være bevidst nærværende voksne sammen med barnet i en ligeværdig relation. Vi skal turde søge sammen med barnet efter det gode liv.

De fleste børn leger, fantasere, danser, synger, tegner og maler spontant, fordi de har lyst og er nærmere en umiddelbar sansning end de fleste voksne. Men en pædagog der har de rette forudsætninger, kan til gengæld hjælpe barnet med at udtrykke disse sansninger, følelser og fantasier i en æstetisk form.

Ud fra et ledelsesperspektiv har det været vigtigt for mig at få rodfæstet værdierne i Malling dagtilbud. Vores vigtigste værdi bygger på K.E. Løstrups ord om det forhold vi har til hinanden som mennesker. Han siger i den Ethiske fordring: ...

Det handler om næstekærlighed og medmenneskelighed – mennesket bliver til menneske i sin relation med andre mennesker – med omverdenen. Derfor er vi dybt afhængige af hinanden.

Når vi taler om inklusion – eksklusion skal fokus rettes mod de voksne, der omgiver barnet. De voksne har en stor opgave via deres adfærd i at medvirke til, at inkludere barnet i fællesskabet.

Ved at være sammen med nogen, som ikke ligner en` selv og samtidig opleve, at man kan noget sammen, det skaber fællesskab.

At være inkluderet, betyder i barneperspektivet: At være med i fællesskabet".

Ud fra dette barneperspektiv arbejder vi med inklusion: Hvilke rammer skal vi skabe, for at alle børn "kan være med i fællesskabet"?

Hvilke relationer skal vi skabe til børn? Og hvilke relationer mellem børn, skal vi gøde jorden for?

Et inklusionsperspektiv har således primært fokus på de rammer for samvær og de læringsmiljøer, vi som professionelle skaber i vores dagtilbud for alle børn. Det er nemlig dem, som langt hen af vejen er afgørende for, om børn oplever sig inkluderet eller ekskluderet i deres hverdagsliv i dagtilbuddet.

Fællesskaber for alle.

I Malling dagtilbud har vi et menneskesyn, der tager afsæt i en anerkendende tilgang. Vi ser hvert enkelt individ som **unik** og **værdifuldt**.

At alle mennesker skal behandles lige, men ikke ens. Vi udvikler os i samspil med hinanden. Mennesket bliver til menneske i sine relationer med andre mennesker.

Det er vigtigt, at alle bliver set og anerkendt som den, man er. Det er vigtigt at være mod andre som du ønsker andre skal være mod dig. Det er vigtigt at være en del af et fællesskab.

Vores mål er at skabe gode, sunde og udviklende rammer for de børn, der er i vores dagtilbud.. børnene skal have mulighed for at have en sjov, tryk og udviklende hverdag. En hverdag præget af **nærvær, samvær og tid**.

Vi vil medvirke til at udvikle sociale og selvstændige børn, der har selvværd og selvtillid, der gør det muligt for dem at indgå i forpligtende fællesskaber.

Vi vil medvirke til at skabe gode relationer. Vi vil have fokus på den pædagogiske indsats og på etablering af læringsmiljøer, der retter sig mod barnet i relation til andre børn og voksne, og i relation til de konkrete omgivelser.

Pædagogens fornemste opgave - er at skabe gode relationer.

At have bevidstheden om, at det altid er den voksne der har ansvaret for relationen.

"Vi ved muligvis mere, men aldrig bedre end barnet". Vi voksne/pædagogerne skal skabe mulighed for at barnet kan komme til orde i sin egen livsproces.

Vi skal tage udgangspunkt i barneperspektivet. Vi skal udvikle evnen til at være nærværende voksne der fordyber sig sammen med børnene. Brug tid på at skrive, male, tegne, lege børnenes ideer sammen med dem.

Vi skal kvalificere barnets udtryk. Eks. skrive børnenes historier ned og lave dem til en bog, formulere en leg, man har set imellem nogle børn, på skrift og hænge den op til forældrene (dagens historie), lave børnenes lege og historier til teaterstykker, eller sætte børnenes billeder i smukke rammer

Jo bedre barnet bliver til at give sine erfaringer form – male, tegne, spille, bruge sproget – jo større mulighed har barnet for at de andre forstår barnet.

Vores ønske er at udfolde glæde, betydningsfuldhed, fællesskab og nærvær. I dette fællesskab kan det enkelte barn indgå med følelsen af at blive set og modtaget som den man er og samtidig have betydning for andre.

Det er og bliver en meget stor glæde for et barn at have betydning for dem, der står dem nærmest – at være en del af et fællesskab.

Fællesskaber for alle.

Men hvad nu med de børn der har svært ved at skaffe sig selv den nødvendige kontakt?

Hvad med de børn der har svært ved at fortælle med ord alene?

Vi voksne/pædagogerne skal give barnet en mulighed for at skabe sig en platform i fællesskabet og hjælpe barnet med at formidle sine oplevelser. Det kan gøres igennem en æstetisk form.

Dagtilbudsleder

Jane Kilt

Malling dagtilbud